

[Johan Asmussen.]

Man kan naturligvis ikke forbyde mig at søge oplysninger, selv om man fra udvalgets og også fra anden side benytter enhver lejlighed til at forhindre, at repræsentanter for mit parti får den samme saglige oplysning under lovforberedelsen som andre. Men det har nu ikke nogen direkte relation til det foreliggende. Det kan imidlertid ikke være meningen, at de folketingsmedlemmer — hvad enten de er fra et udvalgsberettiget parti eller ej — som interesserer sig for indholdet af et lovforslag, skal gå rundt og undersøge og snakke og spørge for at finde ud af, hvad det egentlig drejer sig om. Man kan ikke servere lovforslag på 3 linjer og så i øvrigt overlade det til de ærede medlemmers initiativ at finde ud af, hvad der egentlig skulle stå, og hvad det hele drejer sig om. Det finder jeg er udtryk for et syn på folketinget, som man fra denne talerstol bør tage til genmæle imod.

Jeg stillede et par spørgsmål, hvis hovedindhold var: hvad har man gjort for at sikre sig, at denne opgave ikke kan løses på anden måde end ved ekspropriation af rettighederne på Scherfigsvej 8? Jeg har hverken fra den højtærede ministers eller fra det ærede medlem hr. Thisted Knudsens side fået noget svar på det. Det fremgår ganske klart af den manglende besvarelse, at man intet har foretaget sig for at undersøge forholdene. Man har ikke spurgt nogen steder og altså heller ikke hos det ærede medlem borgmesteren i Gladsaxe, hvor man måske ville have kunnet finde en vej frem.

Det, man taler om, er de æstetiske hensyn, og det undrer mig, ustandseligt at høre disse æstetiske hensyn omtalt, nu sidst af det ærede medlem hr. Thisted Knudsen. Det drejer sig ikke om æstetiske hensyn; det er komplet ligegyldigt i denne forbindelse, hvor det drejer sig om ekspropriation af private rettigheder, og jeg kan ikke forstå, at man stadig væk bevæger sig ud i denne periferi. Det har intet med sagen at gøre. Det er ekspropriation, og spørgsmålet er, om almenvellet kræver det; det kræver måske en bygning til WHO, men det kræver ikke en bygning på netop dette sted.

Indenrigsministeren (*Hans Hækkerup*):
Må jeg ikke til det ærede medlem hr. Johan

Asmussen gøre en rent principiel bemærkning. Således som lovgivningsarbejdet må udføres i det høje ting, er det simpelt hen nødvendigt at nedsætte et udvalg bestående af et begrænset antal medlemmer til behandling af detaljer i de lovforslag, der fremsættes. Forretningsordenen udelukker det ærede medlems parti fra at blive repræsenteret i udvalgene. Det kan det ærede medlem beklage — vi andre gør det vel knap nok — men partiet har jo en chance for at blive så stort, at det kan blive repræsenteret. Det ærede medlem beklager sig i tide og utide, og heroverfor vil jeg gerne sige, at det høje ting og dets præsidium har vist partiet de uafhængige megen velvilje og har over for dette parti, der ikke er udvalgsberettiget, stillet materiale til rådighed, som små partier tidligere ikke har kunnet få. Derfor er det lidt trist at høre disse evindelige beklagelser.

Til det ærede medlem vil jeg i øvrigt blot sige, at det udvalg, der har arbejdet med denne sag — ikke folketingsudvalget, men det udvalg af embedsmænd, der har arbejdet med sagen — har, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, undersøgt, om der forelå andre muligheder. Om man har været i Gladsaxe — jeg ved det ikke; jeg tror det såmænd ikke, men jeg ved med sikkerhed, at man har ikke været i Tarm.

Dernæst har jeg et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen. Det ærede medlem siger: ja men dette lovforslag indebærer, hvis det ophøjes til lov, at man kan bygge videre på den samme grund senere. Det har jeg ikke bestridt — tværtimod; det gør det. Så siger det ærede medlem: i så fald bør man begrænse den ekspropriationsadgang, der gives, til de nu foreliggende planer. Det vil jeg advare meget imod. Jeg tror, det lovteknisk ville være næsten umuligt at formulere bestemmelsen, så at den ikke kunne give anledning til misbrug. Jeg ved ikke, om det ærede medlem kender noget tilfælde, hvor et bare nogenlunde omfattende offentligt byggeri ikke under byggeriets gang bliver ændret. Og tror det ærede medlem, at det ville føre til noget godt at have en bestemmelse, som kunne bruges af folk, der ikke mødte denne sag med, om jeg så må sige, så åbent et sind som det, hvormed det ærede medlem ville have